

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

לפני כב' השופטת רויטל באום

תובעים

1. זכי כמאל
2. רימא כמאל

נגד

נתבע

מנעם חלבי

פסק דין

לפני תובענה לפיצוי בגין לשון הרע ופגיעה בפרטיות בעטיו של פרסום כתבות בעיתון ובאינטרנט.

1. התובע 1 (להלן – "התובע") הוא אביה של התובעת 2 (להלן – "התובעת") ושניהם עורכי דין, תושבי דלית אל כרמל; התובע בעל משרד עורכי דין בו עובדת גם התובעת.

גם הנתבע תושב דלית אל כרמל, ועיסוקו בתחום הפרסום והעיתונות; הנתבע הוא הבעלים של עיתון מקומי בשם "כל אלנאס", המופץ בין היתר בדלית אל כרמל (להלן – "העיתון") וכן של אתר אינטרנט הנושא שם זהה (להלן – "אתר האינטרנט").

2. בחודש יוני 2019 וכן בחודש אוקטובר 2019 פרסם הנתבע בעיתון ובאתר האינטרנט ארבעה פרסומים הנוגעים להליכים משפטיים בהם היו התובעים מעורבים בנוגע לכביש חדש אשר בדעת הרשות המקומית לסלול, אשר קיר המקיף את ביתה של התובעת נמצא בתוואי שלו, ועל כן מתעכבות העבודות.

לטענת התובעים, הפרסומים, הכוללים תמונות של הבית, פוגעים בפרטיותם ומהווים לשון הרע כשהם מציגים אותם כעברייני בנייה לכאורה אשר טובתם האישית חשובה להם מטובת הציבור.

כל הכתבות נכתבו ע"י הנתבע בשפה הערבית, ותרגום שלהן הוגש בידי כל צד (מטעם התובעים הוגשה חוות דעתו של ד"ר נביל טנוס מיום 9.1.20 – נספח טז לתצהיר התובעים; מטעם הנתבע הוגש תרגום שנערך בחברת חבר תרגומים – נספח ב לתצהיר הנתבע). הצדדים אינם חלוקים ביחס לתרגום רובם המכריע של הפרסומים, למעט ביחס למילה אחת, מחלוקת אליה אתייחס בהמשך.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

3. הרקע

- 3.1 ביום 13.6.17 ניתן ע"י בית משפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים פסק דין בעת"מ 15-12-46318, אשר דחה עתירה שהגישו התובעים נגד החלטת הועדה המחוזית לתכנון ובניה לאשר את תכנית מס' 356-0144261 – תכנית לשכונת ואדי אל-פש בדלית אל כרמל (להלן – "תכנית ואדי אל-פש"), ככל שהיא מתייחסת לסלילת כביש אשר התוואי שלו עובר במקרקעין אשר בבעלותם של התובעים (נספח כא לתצהיר התובעים ; להלן – "פסק המחוזי").
- 3.2 ערעור שהגישו התובעים על פסק המחוזי בתיק ע"מ 5626/17 נדחה ביום 12.5.19 ע"י בית משפט עליון, תוך חיוב התובעים בהוצאות ההליך בסך כולל של 36,000 ש"ח לטובת הועדה המחוזית לתכנון ובניה רכס הכרמל, הועדה המקומית לתכנון ובניה רכס הכרמל והמועצה המקומית דלית אל כרמל (נספח כב לתצהיר התובעים ; להלן – "פסק העליון").

4. הפרסום הראשון

- 4.1 ביום 6.6.19 פרסם הנתבע כתבה באתר האינטרנט בנוגע לפסק העליון, בה שתי תמונות זהות של שכונת מגורים וכביש שחסום באמצעות קיר (נספח ב לתצהיר התובעים ; להלן – "הפרסום הראשון").
- 4.2 לטענת התובעים, תרגום הכתבה לעברית הוא כדלקמן –

"בית המשפט העליון דחה את ערעורם של עו"ד זכי כמאל ובתו רימא כמאל: האם ייפתח הכביש העוקף של וואדי אלפש?!"
 בית המשפט העליון פרסם פסק דין בו דחה את הערעור שהגישו עו"ד זכי כמאל ובתו רימא כמאל, ואשר בפסק דין פה אחד של שלושה שופטים להשאיר את הכביש העוקף חדש של "וואדי אלפש" בהתאם לתוכנית המפורטת כפי שהוא, מאחר שבית המשפט לא קיבל את הערעור שהגישו זכי ורימא כמאל. פסק דין זה נחשב לבשורה משמחת לכל תושבי דלית אל כרמל, מאחר שהכביש העוקף החדש חסום זה שנים בגלל מבנה שהקימו השניים בתוך הכביש העוקף, ובעקבות פסק דין זה יהפוך הכביש העוקף לעובדה מוחלטת ללא עוררין עליה ושאלת סלילתו היא עניין מחויב לפתרון מצוקת התנועה בדלית אל כרמל.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

בית המשפט העליון אף הטיל קנס של 36,000 ₪ על זכי ורימא כאמל לטובת : המועצה המקומית דלית אל כרמל, הוועדה המחוזית והוועדה המקומית לתכנון ובניה בחיפה ודלית אל כרמל. מכאן אנו פונים למועצה המקומית בדלית אל כרמל בשאלה החשובה : מתי תבצע המועצה המקומית את סלילת הכביש העוקף של "ואדי אלפיש" לטובת תושבי דלית אל כרמל כולם?!!
(ההדגשה שלי – ר.ב.).

4.3 לטענת התובעים הפרסום הראשון מהווה לשון הרע כלפיהם, הואיל והוא מציג אותם כעברייני בנייה אשר פלשו לשטח ציבורי ובנו בו מבנה שחסם כביש חיוני עבור תושבי דלית אל כרמל, זאת למרות שבפסקי הדין כלל לא נקבע כי בנו שלא כדין בשטח ציבורי או חסמו שלא כדין כביש חיוני לציבור ;

יתרה על כן, ועל כך אין מחלוקת בין הצדדים, כל הבנייה שבוצע ע"י התובעים הייתה מכוח היתר בנייה שניתן כדין, בשטח הנמצא בבעלות פרטית, אשר מעולם לא הופקע (נכון לאותה עת ועד לאחרונה), כאשר הבנייה בוצעה זמן רב בטרם אושרה התכנית עליה הלינו התובעים בפני ערכאות השיפוט.

לטענת התובעים, השימוש במילה הערבית 'תע'רים' (להלן – 'המילה שבמחלוקת') אשר משמעותה לדבריהם הוא 'קנס', גורם לקורא הסביר להאמין שהמעשים המיוחסים לתובעים לא רק שאינם כדין אלא אף מהווים עבירה פלילית, שכן ידוע כי קנס הוא סכום כסף שנדרש כעונש עבור עבירה פלילית.

לעניין התמונות שהופיעו בפרסום זה, טוענים התובעים כי ניתן לראות בו חלק מביתה של התובעת והכביש הסמוך אליו, באופן שיגרום לקוראים לסבור כי התובעת בנתה את ביתה בשטח ציבורי, ושלא כדין. התובעים טוענים, כי אין בכתבה כל הבהרה לכך שהבית עצמו אינו בנוי על השטח המיועד לסלילת הכביש הנדון.

4.4 במענה לטענות אלה, טוען הנתבע כי מדובר בניסיון פסול של שימוש בהליך משפטי במטרה להשתיקו ולפגוע בחופש הביטוי, חופש העיתונות וזכות הציבור לדעת.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

לדבריו, מבחינה עובדתית התובעים בנו קיר, אשר חוסם תוואי של כביש מאושר שלא נפתח עד היום, וכדי לפתוח אותו יש להרוס את הקיר, פעולה שהתובעים מתנגדים לה, אף פנו לערכאות בעניין זה.

עוד לטענת הנתבע, מדובר בכביש חיוני לפתרון בעיה תחבורתית קשה בדלית אל כרמל, ומכאן כי מדובר בנושא בעל עניין ציבורי מובהק, כי התובעים עתרו לבית המשפט המחוזי והעליון כדי לבטל את סלילת הכביש המאושר, וטענותיהם נדחו, ומכאן כי הוא דיווח, לטעמו באופן נכון ומדויק, על הליכים משפטיים.

הנתבע מוסיף וטוען, כי המילה שבמחלוקת פירושה 'חיוב' ולא 'קנס' כטענת התובעים, והוא פרסם שבית המשפט העליון חייב את התובעים בתשלום הסך של 36,000 ש"ח.

אשר לתמונות, הנתבע מבהיר כי מדובר בתמונה של הכביש המדובר, כשברקע חלק מביתה של התובעת, לרבות הקיר החוסם את תוואי הכביש המאושר, שהצגתן נועדה להמחשת המדובר, וכי אין בכך כל פסול.

5. הפרסום השני

5.1 ביום 7.6.19 פרסם הנתבע כתבה בעיתון אשר תוכנה זהה לזה של הפרסום הראשון, אך ממנה הושמט החלק של חיוב התובעים בתשלום הסך של 36,000 ש"ח (נספח ג לתצהיר התובעים ; להלן – "הפרסום השני").

גם בכתבה זו הופיעה תמונה בדומה לכתבה הראשונה.

5.2 הצדדים חוזרים על טענותיהם ביחס לפרסום זה בדומה לטענות שהובאו לעיל ביחס לפרסום הראשון, למעט עניין המילה שבמחלוקת אשר כאמור לא מופיעה בפרסום זה.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

6. הפרסום השלישי

6.1 ביום 20.6.19 פנתה מהנדסת המועצה המקומית דלית אל כרמל, הגב' נסרין סקר-דקסה, לתובעת במכתב שכותרתו "קיר קיים בתחום דרך מאושרת גוש 11509 חלקה 60", ובו נרשם –

"לאור החלטת בית המשפט וסיום ההליכים המשפטיים בתיק הנוגע לחלקה מס' 60 גוש 11509 עליו בנוי ביתך **מבקשים להסיר את הקיר** הבנוי בתחום דרך ציבורית ע"פ תב"ע מס' 356-0144261 תוך חודש ימים מהיום ולא יאוחר מיום 31/7/19. בכוונת המועצה לפנות את הדרך ע"פ התב"ע והקיר הבנוי חוסם את התוואי כיום. להמשך טיפולך" (ההדגשה שלי – ר.ב.; נספח ד לתצהיר התובעים, להלן – "מכתב המהנדסת").

6.2 ביום 24.6.19 שלחה התובעת מכתב תגובה למהנדסת (נספח ה לתצהיר התובעים) בו טענה, בין היתר, כי השטח עליו בנוי ביתה הוא בבעלות פרטית, כי הבנייה כולה – לרבות הקירות החיצוניים – נעשתה עפ"י דין ובהיתר של רשויות התכנון, כי מעולם לא הופקע (נכון לאותה עת ועד לאחרונה) חלק כלשהו מהשטח לצרכי ציבור ולמועצה אין כל סמכות לעשות בו שימוש כלשהו.

בהמשך שלחה גם יועמ"ש הרשות המקומית מכתב לתובעת (נספח ז לתצהיר התובעים) עליו השיבו התובעים (נספח ח לתצהיר התובעים).

6.3 ביום 26.6.19 פנה הנתבע לתובעים בכתב וביקש התייחסותם לטענות המהנדסת (נספח י לתצהיר התובעים), התובעים השיבו (נספח יא לתצהירם), ובהמשך התקיימה באותו יום חלופת מכתבים נוספת בין הצדדים (שאינה רלוונטית למהות הסכסוך).

6.4 ביום 28.6.19 פרסם הנתבע כתבה בעמ' הראשון ובעמ' השישי של העיתון, בה הביא את מכתב המהנדסת לתובעת וכן שתי תמונות בדומה לאלה שצורפו לכתבות הקודמות (נספח יד לתצהיר התובעים, להלן – "הפרסום השלישי"), ובה נכתבו, עפ"י תרגום שהוגש ע"י התובעים ואינו שנוי במחלוקת, הדברים הבאים בעמ' הראשון –

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

"מועצת דאליה אל העו"ד רימא כמאל:
הסירי את הגדר כדי לסלול כביש עוקף"

ובעמ' השישי –

"המועצה המקומית לעו"ד רימא כמאל:

"אנו דורשים ממך להסיר את הגדר הקיימת בתוך הכביש
הציבורי!!"

מחלקת ההנדסה מוסיפה במכתבה: בעקבות החלטת בית המשפט
העליון, המועצה המקומית תבצע את סלילת הכביש הציבורי לפי
התוכנית המפורטת של ואדי אלפש.

התפתחות דרמטית בעניין הכביש העוקף המתוכנן להקמה בתכנית
המפורטת של ואדי אלפש: המועצה המקומית לא הייתה מסוגלת
לסלול את הכביש הזה שאמור לשרת את כל תושבי ואדי אלפש
והשיכונים בפרט, בגלל הגדר הקיימת בתוך הכביש, המתוכנן לביצוע
והמאושר ע"י הוועדה המקומית והוועדה המחוזית לתכנון ובנייה וע"י
המועצה המקומית כמו כן.

המועצה המקומית של דלית אל כרמל המיוצגת ע"י מחלקת ההנדסה
במועצה כתבה מכתב בלשון ברורה ואסרטיבית לעו"ד רימא כמאל,
בתו של עו"ד זכי כמאל, בו היא דורשת, בהסתמך על פסק דינו של בית
המשפט העליון ומיצוי כל ההליכים המשפטיים בתיק בכל הנוגע
חלקה 11509/60, להסיר את הגדר הקיימת בתחום הכביש הציבורי
לפי התוכנית המפורטת מס' 0144261-356 תוך חודש ימים מ-
20.6.2019 עד 31.7.2019.

המהנדסת נסרין סקר דסה החתומה על המכתב הוסיפה: 'המועצה
מתכוונת לפתח את הכביש בהתאם לתוכנית המפורטת, אך הגדר
הקיימת מהווה מכשול בפני הכביש הקיים שמונע מאתנו לסלול את
הכביש עוקף'.

מכתב זה תומך במה שכתבנו מזה שלושה גיליונות, בהסתמכנו על
החלטת בית המשפט העליון לדחות את הערעור שהגישו עו"ד זכי
כמאל ובתו עו"ד רימא כמאל, שכן בית המשפט העליון החליט
להשאיר את הכביש העוקף במקומו, ובהתאם לתוכנית המתאר
השייכת ל- "ואדי אלפש", ובית המשפט העליון סרב לערוך כל שינוי
במסלול הכביש העוקף.

סלילת כביש זה הוא עניין חשוב ביותר, היא יכולה להפחית את
מצוקת התנועה והפקקים הנוכחיים שכל תושב דלית אל כרמל סובל
מהם זה שנים.

ברצוננו לציין כי בעקבות העובדות הנוקבות שפרסמנו בנוגע לפרשה
החשובה והציבורית הזו שמעניינות כל אחד מתושבי דלית אל כרמל,
הגישו שני עורכי הדין זכי כמאל ורימא כמאל תביעה בגין לשון הרע
בסך חצי מיליון ש"ח נגד המייסד של "כל אלנאס" ודרשו ממנו
להתנצל על תוכן הדיווח הזה.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

1 כמובן, מייסד "כל אלנאס" דחה את ההצעה הזו, אשר ראה בה ניסיון
2 ברור מטעם עורכי הדין זכי ורימא כמאל להגביל את חופש העיתונות
3 ולסתימת פיות, ושימוש בחוק ובמשפט בדרכים לא מקובלות שמטרתן
4 להפחיד ותו לא.
5 מטעמי ההגנות והאובייקטיביות העיתונאית, פנינו דרך הדואר
6 האלקטרוני לעורכי הדין זכי ורימא כמאל וביקשנו מהם להגיב על
7 הפרשה הזו ועל המכתב שהם קיבלו מהמועצה המקומית של דלית אל
8 כרמל, ואז קיבלנו תגובה לא עניינית מעו"ד זכי כמאל שאין לה כל
9 קשר לנושא!
10 'כל אלנאס' החליטה לא לפרסם אותה, אך היא שמורה אצלנו.
11 אנחנו מצידנו פרסמנו את כל העובדות בהסתמך על פסק הדין של בית
12 המשפט העליון, אנו עוסקים בנושא בצורה מקצועית, הוגנת
13 ואובייקטיבית ואיננו לוקחים את הדברים ברמה האישית.
14 כל נושא שיש בו חשיבות לחברה בכללותה אנו נעסוק ונטפל בו ללא
15 מורא והגבלות אישיות, פוליטיות או אחרות.
16 מצ"ב לקוראינו היקרים את נוסח פסק הדין של בית המשפט העליון
17 וגם את נוסח המכתב ששלחה מהנדסת המועצה לעו"ד רימא כמאל".
18

19 6.5 לטענת התובעים, גם פרסום זה מהווה לשון הרע כלפיהם ופרסום התמונות
20 מהווה פגיעה בפרטיותה של התובעת, באשר לסברתם גם כאן חוזר הנתבע על
21 השמצותיו כלפיהם כפי שעשה בכתבותיו הקודמות (הראשונה והשנייה)
22 במטרה להציגם כמי שפלשו שלא כדין לשטח ציבורי.
23

24 התובעים מוסיפים וטוענים כי תגובתם למהנדסת, כמו גם תגובתם לפרסום
25 שנשלח לנתבע הוצגה בפרסום השלישי כתגובה של אנשים לא שקולים ולא
26 ענייניים, החסרים יכולת להתמודד עם הטענות המועלות כנגדם.
27

28 לטענתם, האמור בכתבה בדבר הגשת התביעה דן נועד להציגם כמי שעושים
29 שימוש לרעה בהליכי משפט, וכפועלים בחוסר תום לב להשתקת הביקורת
30 נגדם.
31

32 6.6 הנתבע חוזר על כל טענותיו, בדבר העניין הציבורי שיש בפרסום, והדיווח הנכון
33 של האירועים.
34

35 7. הפרסום הרביעי 7.

36
37 7.1 ביום 25.10.19 פרסם הנתבע כתבה בעיתון במסגרתה ציטט דברים המיוחסים
38 למר רפיק חלבי, ראש המועצה המקומית דלית אל כרמל שעניינם הכביש
39 הנדון והקיר החוסם את דרכו;

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

גם לכתבה זו צורף צילום ממכתב המהנדסת לתובעת וכן תמונה של בית
התובעת ברקע הקיר החוסם את תוואי הכביש (נספח טו לתצהיר התובעים;
להלן – "הפרסום הרביעי").

להלן תרגום הכתבה לעברית, כפי שהובא בידי התובעים, ושאינו שנוי
במחלוקת –

"רפיק חלבי ל"כל אלנאס":
עוד תוסר הגדר הקיימת בתוך הכביש הציבורי ב"ואדי אלפש" עד
סוף השנה.

הוסיף: כדי שהמועצה תוכל לסלול את הכביש עוקף החדש.

מנעם חלבי

המועצה המקומית דלית אל כרמל שלחה ב- 20.6.2019 מכתב לעו"ד
רימא כמאל ובו היא דורשת להסיר את הגדר הקיימת בתוך הכביש
הציבורי עד 31.7.2019 ולא יותר, כדי שהמועצה המקומית תוכל
לסלול את הכביש הציבורי בהתאם לתוכנית המפורטת של ואדי
אלפש.

יש לזכור שהמועצה עד היום לא סללה את הכביש הזה, האמור לשרת
את כלל תושבי דלית אל כרמל, בגלל הגדר הקיימת בתוך הכביש
המתוכנן והמאושר ע"י הוועדה המקומית והוועדה המחוזית לתכנון
ולבנייה וע"י המועצה המקומית.

עברו כבר על שליחת מכתב המועצה המקומית יותר מארבעה חודשים
ודבר לא נשתנה. אי לכך פנינו לראש המועצה, מר רפיק חלבי, וביקשנו
את תגובתו, והוא אמר: "שלחנו מכתב בעניין הזה לרימא כמאל,
וקיבלנו תשובה מזכי כמאל, שבה הוא מבקש אישור הפקעה של
החלקה שעליה בנויה הגדר. לקחנו את התכנית לאחרונה לרכס,
המשרד האחראי לתהליך ההפקעה, והמהנדס התחיל בתהליך. אין לי
כל ספק שהגדר תוסר עד סוף השנה הזו, כדי שנוכל לסלול את הכביש
מ"ואדי אלפש" עד אזור השיכונים. לא נרפה מהעניין עד פתירתו".

7.2 שני הצדדים חוזרים על כל טענותיהם ביחס לפרסום זה, שאינו אלא חזרה על
פרסומים קודמים.

8. ההליך

8.1 ביום 10.6.19 הגישו התובעים את כתב התביעה אשר התייחס לפרסום
הראשון בלבד. כתב הגנה הוגש ביום 15.8.19 והתיק נותב לכב' השופטת א.
הוך-טל.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

- 8.2 ביום 23.12.19 התקיימה בפני כב' השופטת הוך-טל ישיבת קדם משפט, ולאחריה ביקשו התובעים לתקן את כתב התביעה באמצעות הוספת שלושת הפרסומים הנוספים. לאחר קבלת עמדת הנתבע אושר התיקון.
- ביום 2.4.20 הוגש כתב הגנה מתוקן.
- 8.3 עקב שינויים בסדרי עבודתה של כב' השופטת הוך-טל, בחודש אפריל 2020 הועבר התיק לטיפול.
- 8.4 בהחלטתי מיום 5.4.20 הוריתי לתובעים להגיש טיעון קצר (שלא יעלה על 2 עמ') בו יצינו, ביחס לכל פרסום ופרסום, מהן בדיוק המילים שנכתבו ואשר מהוות, לטענתם, לשון הרע או פגיעה בפרטיות.
- טיעון התובעים, הוגש ביום 31.5.20, ותגובת הנתבע הוגשה ביום 21.6.20.
- ביחס לטיעון התובעים אומר כבר כעת, כי הוא נפרס על פני 7 עמודים, כלומר: ארוך יותר מכל הפרסומים יחד, ואין בו הפנייה מסוימת או ציטוט של מילים מסוימות בפרסומים, אלא חזרה – נרחבת – על הנתען בכתבי הטענות. זאת, הן בניגוד לנדרש בהחלטתי מיום 5.4.20 הנ"ל בה נדרש **מיקוד** של הטענות ולא פריסתן, בוודאי שלא הרחבתן, והן בניגוד להוראות תקנה 4 לתקנות סד"א, כפעולה בלתי מידתית למורכבות הדיון ולאופיו.
- 8.5 ביום 22.7.20 התקיימה ישיבת קדם משפט במסגרתה ניתנה לצדדים הצעתי לסיום המחלוקת ביניהם, אשר לא התקבלה.
- 8.6 לפיכך, ביום 22.10.20 הוריתי על הגשת ראיות הצדדים.
- מטעם התובעים הוגש תצהיר משותף, החתום בידי שניהם, ומטעם הנתבע הוגש תצהירו.
- 8.7 ביום 17.6.21 התקיימה ישיבת הוכחות במהלכה נחקרו הצדדים, ובסיומה הוריתי על הגשת סיכומים.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

סיכומי התובעים הוגשו ביום 9.8.21 וסיכומי הנתבע הוגשו ביום 24.10.21.

9. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ובראיות שהוגשו, שמעתי את הצדדים וקראתי את סיכומיהם, באתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להידחות.

10. יסודות העוולה של לשון הרע וההגנות החלות

10.1 סעי' 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן – "החוק"), קובע כי –

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –
(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו..."
(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו..."

סעי' 2(א) לחוק קובע כי 'פרסום' לעניין לשון הרע הוא פרסום בכתב (בין היתר; ס"ק א) אשר הגיע לאדם נוסף זולת הנפגע (ס"ק ב).

סעי' 7 לחוק קובע, כי פרסום לשון הרע לאדם אחד או יותר זולת הנפגע תהא, בין היתר, עוולה אזרחית.

מכאן, שהעוולה כוללת שני יסודות: פרסום (המוגדר בסעי' 2 לחוק) ולשון הרע (המוגדר בסעי' 1 לחוק).

10.2 סעי' 13(5) ו-7 לחוק קובעים כי דין וחשבון נכון והוגן על החלטה שיפוטית לא ישמש עילה למשפט אזרחי.

סעי' 14 לחוק מקנה למפרסם הגנת אמת בפרסום –

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זו הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש"
(להלן – "הגנת אמת דיברתי").

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

סעי' 15(4) לחוק מקנה הגנה טובה מפני הליך אזרחי בשל לשון הרע למי שבתום לב פרסם דעה בקשר להתנהגותו של הנפגע בקשר לענין ציבורי.

11. הפרסום הראשון והשני

לאחר קריאת תרגום הכתבה, אינני סבורה כי פרסומים אלה מהווים לשון הרע כלפי התובעים, אלא כי מדובר בדיווח עיתונאי לגיטימי – בבחינת דין וחשבון נכון והוגן על החלטה שיפוטית על אודות פסק דין שניתן בהליך אותו יזמו התובעים ושנוהל בבית המשפט העליון (פרסום מותר לפי סעי' 13(5) ו-7 לחוק).

הדיווח חוסה גם תחת הגנת אמת דיברתי (סעי' 14 לחוק).

הנתבע מבהיר מה היא המשמעות האופרטיבית של פסק הדין ומביע דעתו, באופן הולם, מתון ומכבד, ביחס לנושא אשר יש בו עניין ציבורי רב (הגנת סעי' 15(4) לחוק).

מהודעת התובעים מיום 31.5.20, כמו גם מחקירתו הנגדית של התובע (עמ' 7 ש' 12) עולה, כי טענותיהם של התובעים מכוונות בעיקר לאמירות אלה שבכתבה:

האמירה לפיה –

"הכביש העוקף החדש חסום זה שנים בגלל מבנה שהקימו השניים בתוך הכביש העוקף" (להלן – "נושא המבנה"),

האמירה לפיה סלילת הכביש –

"היא עניין מחויב לפתרון מצוקת התנועה בדלית אל כרמל" כמו גם לשאלה ששואל הכותב בסיומה של הכתבה: "מתי תבצע המועצה המקומית את סלילת הכביש...לטובת תושבי דלית אל כרמל כולם" (להלן – "נושא התחבורה"),

והשימוש במילה שבמחלוקת.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

לתובעים טענה נוספת כנגד הנתבע, כי לא פנה אליהם לקבלת תגובתם בטרם ביצע את הפרסומים הראשון והשני, ובעניין זה אומר כבר, כי הואיל והפרסומים נוגעים לדיווח על פסק דין, בפרט כזה שניתן בבית המשפט העליון – אין עמדתם או דעתם של התובעים ביחס אליו או השאלה האם הם מסכימים או לא מסכימים עם מה שנקבע – רלוונטיים, והנתבע אינו חייב לתת לכך מקום בפרסומיו.

כשם שאין הליך של "תגובה להחלטה" של הערכאות הדיוניות (למרות שבעלי דין לעיתים מגישים בקשות כאלה, במקום בקשות רשות ערעור), אין מקום לפרסום "תגובה לפסק דין", בוודאי לפסק דין שניתן בבית המשפט העליון, שהינו סוף פסוק משפטי.

12. נושא המבנה

12.1 אין מחלוקת על כך שמדובר במבנה (קיר) שהוקם ע"י התובעים ושהוא אכן חוסם או מפריע ליישום חלק מתכנית ואדי אל-פש – סלילת כביש במקום.

12.2 התובעים אישרו כי המבנה הוקם על ידם –

"וכי כל הבנייה שבוצעה על ידנו בחלקה זו, לרבות בניית הקירות החיצוניים, נעשתה על פי דין"
(סע' 13ב(1) לתצהירם; ההדגשות שלי – ר.ב.),

12.3 בסע' 77 סיפא לפסק המחוזי נרשם –

"אכן, התוכנית פוגעת בקיר של העותרת 2, שנבנה כדין על פי תוכנית בנין עיר קודמת"
(ההדגשות שלי – ר.ב.).

12.4 עיון בתמונות בפרסומים מלמד, כי הקיר אמנם חוסם את תוואי הכביש המתוכנן.

12.5 על כן, האמירה בנושא המבנה (הקיר), שהוקם בידי התובעים, ובפועל חוסם את תוואי הכביש המתוכנן היא נכונה עובדתית.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

בשים לב לכתבה בכללותה, איני סבורה כי הקורא הסביר יסיק מהאמירה
הנ"ל שהתובעים הם עברייני בנייה שפלוש לשטח ציבורי, כפי הנטען על ידם.
זוהי פרשנות מרחיקת לכת וסובייקטיבית של התובעים עצמם.

הדברים כלל לא עולים מהכתבה, שאינה מייחסת לתובעים בנייה בלתי חוקית
או פלישה לשטח ציבורי או כל פעולה בלתי חוקית אחרת, אלא רק את העובדה
– הנכונה מבחינה עובדתית – לפיה הכביש חסום "בגלל מבנה שהקימו
השניים". אין בכתבה כל התייחסות האם בנייתו של הקיר ע"י התובעים
נעשתה כדין, אם לאו.

12.6 מטרת הפרסומים הייתה להביא לידיעת הציבור מידע חדשותי חשוב ורלוונטי
בנוגע לסלילתו ופתיחתו העתידית של הכביש, שהוא מוקד הכתבה, ולא
התובעים.

בחקירתו הנגדית העיד על כך הנתבע –

"ציטטתי בכתבה הראשונה מה נכתב בפסק הדין כלשונו, לא טענתי
שהתובעים בנו בצורה לא חוקית או שם עברייני בניה זה לא כתוב
בשום מקום. אני יודע שהבית שנבנה, נבנה כחוק אבל ב- 2015
כמדומני יש החלטה בוועדה ושם נכתב שהקיר של הבית הוא נמצא
בתוואי של כביש עוקף באיזור. לא טענתי שהם עברייני בניה ושהם בנו
את הבית שלהם לא כחוק ולא כדין"
(עמ' 11 ש' 26-22).

12.7 למרות שאין בפרסומים כדי להוות לשון הרע, בנסיבות העניין, ולאור העובדה
כי הקיר נבנה ע"י התובעים **כדין** על פי תכנית בנין עיר קודמת, על מנת למנוע
ספק לפרשנות מוטעית ע"י הקורא הסביר, ייתכן וראוי היה שעניין זה יובהר
ע"י הנתבע במסגרת הפרסום או למצער לאחריו, מרגע שהדבר הובהר לו (וראו
בהקשר זה בפרוטוקול הדיון מיום 22.7.20, עמ' 3 ש' 18-16).

מבחינה זו, אמירתו של הנתבע בנושא הקיר אינה מציגה את מורכבותו של
המצב העובדתי והמשפטי: הקיר, שהוקם כדין ע"י התובעים, הוקם עוד לפני
אישורה של תכנית המתאר (אשר אושרה רק בשנת 2016; ראו סע' 4 לפסק
העליון).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

המצב הנוכחי, שלפיו הקיר חוסם את הכביש, נגרם בעקבות אישורה של תכנית מאוחרת לבניית הקיר, במסגרתה הוחלט כי תוואי הדרך יעבור במקום בו קיים הקיר הבנוי, ובשטחם של התובעים, בניגוד להסכמתם של התובעים, אשר אף נקטו בהליכים משפטיים כדי לבטל את ההחלטה.

בכל מקרה, גם בהעדר הבהרה זו, האמירה בעניין המבנה חוסה תחת הגנת אמת דיברתי, ודין טענות התובעים בהקשר זה להידחות.

13. נושא התחבורה

13.1 מהראיות שהוגשו עולה, שנושא התחבורה הינו חלק מהתכנית המאושרת וכי סלילת הכביש המוזכר בכתבה נועדה להיטיב עם ציבור משתמשי הדרך.

כך, בסעי' 79 לפסק המחוזי נכתב, כי –

"ניתן לראות כי המהנדסות של הועדה והמועצה נתנו דעתן לכך שבחלקה של העותרת 2 קיים קיר, ולמרות זאת המליצו על דחיית ההתנגדות, לפי העקרון, שלצורכי הכלל יש צורך לפעמים לפגוע בקירות בנויים. על כל פנים, מדובר בהמלצה בלבד. הסמכות להכריע בהתנגדויות ובאישור התכנית נתונה לוועדה המחוזית בלבד, ששקלה והחליטה. כמו כן, אני דוחה את טענת העותרים, לפיה דחיית ההתנגדויות בשל הצורך בחיבור מערך הכבישים הוא צורך מומצא... כלומר, חיבור מערך הדרכים, נוסף על הקיים, אינו צורך מומצא, אלא צורך המתאים להיקף הבנייה שמבקשים לאשר לפי התוכנית. לכן, העובדה שהיום יש בשכונה תחבורה ציבורית מתאימה לצורך הקיים, אין די בה. תכנון הבנייה העתידית מחייב גם תכנון כבישים בהתאם" (ההדגשות שלי – ר.ב.),

כך גם בסעי' 77 לפסק הדין שניתן בעתירה מינהלית שהגישו התובעים כנגד ההחלטה להפקיע חלק מהמקרקעין שבבעלותם (עת"מ 20-03-34289 ; נספח ג לתצהיר הנתבע) נקבע, כי –

"אני דוחה את טענות העותרים [התובעים – ר.ב.] כנגד התכנית ונחיצות כביש מספר 3. טענות אלה הועלו ונדחו בעתירה הקודמת, וקיים מעשה בית דין בעניין זה.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

השאלה אם לאחר שהתוכנית אושרה ההפקעה נחוצה מיידית או שניתן להמתין לביצוע ההפקעה בשלב מאוחר יותר של מימוש התוכנית, היא שאלה תכנונית מקצועית שהסמכות להכריעה בהן נתונה למוסדות התכנון, ולא לבית משפט זה לדון בהן" (ההדגשות שלי – ר.ב.).

13.2 מקביעות אלה של ערכאות השיפוט ניתן להביא כי צודק הנתבע בפרסומיו, שמדובר בכביש חיוני לפתרון בעיה תחבורתית בדלית אל כרמל, ואמירותיו בפרסומים בנושא זה הינן אמירות לגיטימיות לחלוטין, המהוות דין וחשבון נכון והוגן של החלטות שיפוטיות, ועומדות בקשר ישיר עם משמעויותיו האופרטיביות של פסק העליון (פרסום מותר לפי סעי' 13(5) ו-7(7) לחוק).

13.3 שאלתו של הנתבע בסיפת הפרסום הראשון והשני, המופנית למועצה המקומית בדלית אל כרמל, מהווה הבעת דעה ביקורתית – לגיטימית – של הנתבע המופנית כלפי הרשות המקומית, ולא כלפי התובעים, בנושא בעל עניין ציבורי מובהק.

13.4 בנוסף, אמירות הנתבע בנושא התחבורה מנוסחות כהבעת דעה שלו ביחס לנחיצות הכביש ומועד פתיחתו, נסמכות על פסק העליון ומשמעויותיו האופרטיביות, ומשכך חוסה גם הוא תחת הגנת אמת דיברתי –

"הבעת דעה אינה מוגבלת למתן ביטוי ערכי לעניינים מסוימים (כמו טוב, רע, יפה, מכוער וכדו'), והיא יכולה גם לתאר מצב עובדתי אובייקטיבי ובלבד שתנוסח כדעה... הבעת דעה המתארת עובדות עשויה להיות מוגנת על פי הגנת אמת בפרסום" (אורי שנהר, **דיני לשון הרע**, בעמ' 309-310).

אני קובעת כי האמירה ביחס לנושא התחבורה מהווה פרסום מותר לפי סעי' 13 לחוק, וכל ביקורת המובעת בהקשר זה מופנית לגורם אחר, שאיננו התובעים (הנפגעים).

14. המילה שבמחלוקת

14.1 אין חולק, כי בפסק העליון חויבו הנתבעים בתשלום הוצאות לטובת המשיבים באותו הליך.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

- 14.2 בפרסום הראשון מדווח הנתבע על החיוב האמור תוך שימוש במילה "תע'רים", והצדדים חלוקים בשאלה האם פירושה 'קנס' (כטענת התובעים) או 'חיוב' (כטענת הנתבע).
- 14.3 בסעי' 12 ו-16 לתצהירו מאשר הנתבע שפירוש המילה יכול להיות גם 'קנס', אך מסביר כי לא ידע על ההבחנה המשפטית בין שני המונחים (וראו גם חקירתו הנגדית של הנתבע בעניין זה בעמ' 11, ש' 19-7).
- 14.4 הנתבע, כרוב ציבור הקוראים, איננו משפטן, ואני סבורה כי בנסיבות העניין הפרשנות שהוא נותן למילה בה השתמש היא הפרשנות שהקורא הסביר, שאיננו משפטן, יתן למילה (וראו: סעי' 7 לסיכומי הנתבע).
- מדובר בפרשנות רגילה של אדם שאינו איש מקצוע.
- דווקא כשאדם שאינו איש מקצוע עושה בה שימוש – צריך להיות ברור גם לאנשי המקצוע, כי כוונתו איננה מדויקת ושהוא לא בהכרח יעשה שימוש נכון במונח מקצועי.
- האדם הרגיל, שלא סיים ביי"ס למשפטים לא רואה הבדל בין קנס לחיוב, בוודאי שאינו יודע כי קנס ניתן בהליך פלילי לאחר הרשעתו של אדם בעבירה, בעוד שחיוב או הוצאות הן מונח מהמשפט האזרחי, שאין בינן לבין עבריינות דבר.
- 14.5 שני התובעים הם משפטנים מנוסים, וככאלה, חשו פגיעה מהשימוש במילה שבמחלוקת באופן בלתי מדויק מבחינה מקצועית, בידי הנתבע לתיאור חיובם.
- אלא שנדמה לי שעיקר הכתבה הוא עניין הכביש וחסימתו, ונושא החיוב טפל לסיפור עצמו.
- יתרה על כן, אני סבורה כי מהות החיוב (קנס/חיוב) הוא עניין טפל גם **לסיכומי הבלתי מבוטל** (36,000 ש"ח), סכום שיש בו כדי להביע את עמדת בית המשפט על ההוצאות שגרם בעל הדין המפסיד למשנהו בניהול ההליך.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

- 1 לפיכך, אני דוחה את טענות התובעים גם ביחס למילה שבמחלוקת.
2
- 3 15. לאחר שקראתי את תרגום הפרסום השלישי, אני סבורה כי אין בו משום לשון הרע
4 כלפי התובעים, אלא דיווח עיתונאי לגיטימי על אודות התפתחות האירועים בפרשה,
5 תוך הבאת עמדת המועצה כפי שהובאה במכתב המהנדסת וצירוף המכתב עצמו.
6
- 7 15.1 האמור בכותרת שבעמ' הראשון לעיתון, בכותרת המודגשת המופיעה בעמ'
8 השישי בעיתון ובחלק הכתבה שמתחיל במילים "התפתחות דרמטית"
9 ומסתיים במילים "זה שנים" - אינו אלא תיאור האמור במכתב המהנדסת,
10 אמירות שקשורות בו ומבוססות עליו, ציטוט חלק ממנו, וכן חזרה על חלק
11 מהדברים שכבר פורסמו קודם לכן, בפרסומים הראשון והשני.
12
- 13 15.2 מכתב המהנדסת עוסק בנושא עליו דווח בפרסום הראשון והשני ותוכנו של
14 מכתב זה, כפי שצוטט לעיל, מדבר בעד עצמו. פרסום המכתב וסיקורו בכתבה
15 מביא בפני הציבור את עמדת המועצה וטיפולו בנושא זה של פיתוח הכביש
16 והצעדים הנדרשים לשם כך.
17
- 18 פרסום המכתב, כשלעצמו, אינו מהווה לשון הרע כלפי התובעים, באשר
19 עסקין בנושא שיש בו עניין ציבורי מובהק, כפי שהוסבר לעיל.
20
- 21 15.3 טענות התובעים כנגד האמור במכתב המהנדסת או הטענה שמסירתו לנתבע
22 נעשתה ללא סמכות ובניגוד לחוק, אין מקומן בהליך המנוהל נגד הנתבע.
23 המכתב לא נכתב ע"י הנתבע, אלא פורסם על ידו בעיתון במסגרת תפקידו
24 כעיתונאי בנושא בעל חשיבות ציבורית ובהמשך לפרסומים קודמים שפורסמו
25 על ידו.
26
- 27 בהקשר זה, מקובלת עליי עמדת הנתבע, כי האחריות לגבי תוכן מכתב
28 המהנדסת מוטלת בראש ובראשונה על הרשות המקומית, בשים לב
29 שהתובעים "נמנעו מנקיטת הליכים כנגד הרשות המקומית או מהנדסת
30 הרשות או ראש הרשות או מי מנציגיה או עובדיה, בגין אותם ביטויים
31 ומכתבים שלטענתם מהווים לשון הרע" (ראו סע' 10, 12 בסיכומי הנתבע וכן
32 חקירתו הנגדית של התובע בעמ' 8, ש' 28-33 ובעמ' 9, ש' 1-15) – אין מקום
33 להעלות טענות נגד הנתבע בגין ציטוט או הבאת הדברים בשם אומריהם.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

- 15.4 עם זאת, צודקים התובעים, כי הדיווח לוקה בחסר בכך שלא הובאה בו תגובתם למכתב המהנדסת ושגם בפרסום זה לא סויגו הדברים באופן שבו יובהר שהקיר נבנה כחוק ורק בדיעבד התובעת נדרשה להסירו בעקבות אישור התוכנית המאוחרת.
- היה על הנתבע לפרסם גם את תגובת התובעים, למצער את תמציתה, באופן שבו יהיה ברור לציבור הקוראים מהי תגובת התובעים בפן המהותי; בפרט הדברים נכונים לאור העובדה שהנתבע פנה אל התובעים טרם הפרסום לקבלת תגובתם, ואמנם קיבל את התגובה טרם הפרסום.
- אמירתו של הנתבע בכתבה –
- "ואז קיבלנו תגובה לא עניינית מעו"ד זכי כמאל שאין לה כל קשר לנושא! "כל אלנאס" החליטה לא לפרסם אותה, אך היא שמורה אצלנו",
- הינה אמירה לא הוגנת המבטאת את דעתו של הנתבע, הבוחר לנקוט בעמדה חד צדדית ולא אובייקטיבית.
- 15.5 הגם שמדובר בהתנהלות שגויה של הנתבע בעניין זה, לאחר שהתרשמתי מעדותו לפניי באופן בלתי אמצעי (עמ' 13 ש' 25-32, עמ' 14 ש' 1-2), כי אין מדובר בחוסר תום לב או פעולה מכוונת מצד הנתבע, כפי טענת התובעים, אלא בחוסר הבנה של הנתבע את תפקידו כעיתונאי להביא בפני ציבור הקוראים גם את עמדתם המהותית של התובעים, גם אם אינה נוחה לו.
- כפי שפרסם הנתבע את מכתב המהנדסת, יכול וצריך היה לפרסם גם את תגובת התובעים לדברים או למצער את תמציתה.
- התנהלותו זו של הנתבע מהווה הבעת דעה ביחס להתנהגות התובעים בנוגע לעניין בעל אופי ציבורי, ומשכך מוגנת בהתאם להוראת סעי' 15(4) לחוק, אך ביטוי לדברים ימצא בבואי לפסוק את הוצאות ההליך.
16. הפרסום הרביעי גם הוא, לטעמי, מהווה דיווח עיתונאי לגיטימי על אודות התפתחות האירועים בפרשה, תוך הבאת תגובת ראש המועצה, כמפורט בו.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

- 16.1 האמירה המודגשת בכותרת הכתבה לפיה "עוד תוסר הגדר...כדי שהמועצה תוכל לסלול את הכביש", הינה אמירה הנסמכת על דברי ראש המועצה, כפי שצוטטו בכתבה.
- 16.2 האמירה לפיה "המועצה עד היום לא סללה את הכביש הזה, האמור לשרת את כלל תושבי דלית אל כרמל, בגלל הגדר הקיימת בתוך הכביש", הינה אמירה נכונה, כפי שפורט לעיל, ומהווה ביקורת – בין היתר – גם כלפי הרשות המקומית.
- 16.3 גם כאן, היה על הנתבע לסייג את הדברים באופן שבו יובהר שהקיר נבנה כחוק ושרק בדיעבד התובעת נדרשה להסירו בעקבות אישור התוכנית, אך כפי שקבעתי לעיל – אין מדובר בעוולה המקימה זכות לפיצוי עפ"י החוק.
17. הגנת הפרטיות
- 17.1 איסור הפגיעה בפרטיות מעוגן בסעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן – "חוק הגנת הפרטיות"), ולפיו –
- "לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו".
- סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות קובע, כי –
- "פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:
- (1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת;
- ...;
- (7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי עניניו הפרטיים של אדם;
- ...;
- (9) שימוש בידיעה על עניניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה לשמה נמסרה".
- 17.2 התובעים טוענים, כי פרסום תמונה של ביתה של התובעת בכל ארבעת הפרסומים ופרסום מכתב המהנדסת בפרסום השלישי עולה כדי פגיעה בפרטיותה של התובעת בהתאם לסעיפים 1)2 ו – 9)2 לחוק הגנת הפרטיות.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

- 1 לטעמם של התובעים, פרסום מכתב המהנדסת מהווה הפרה גם של סעי' 2(7)
 2 לחוק הגנת הפרטיות, בכך שלטענתם לא הייתה כל סמכות לעובד כלשהי
 3 במועצה המקומית למסור לנתבע את המכתב, וכי מסירתו לידי הנתבע מהווה
 4 גם עבירה פלילית בהתאם לסעיף 117(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
 5
 6 בהקשר זה אומר כבר, כי טענות בדבר מסירת המכתב בידי מי מהרשות
 7 המקומית לנתבע – יש לטעון כנגד מוסר המכתב, ולא כנגד מקבלו, שהוא חסר
 8 שליטה לפעולות המוסר.
 9
 10 17.3 לצורך בחינת הפגיעה בפרטיות בפרסום התמונות, יש לבחון את עצם הפרסום,
 11 השיוך לתובעת וזיהויה והמלל שנלווה לפרסום.
 12
 13 17.4 עיון בתמונות, לצד המלל שנלווה לפרסומים, מעלה כי מטרתן **להמחיש את**
 14 **האזור עליו מדובר בכתבה**, קרי – **הכביש** עליו מדובר, **הקיר החוסם** ושכונת
 15 המגורים הסמוכה, ולא מעבר לכך.
 16
 17 בוודאי שאין בתמונות כדי לגרום לקורא הסביר להסיק שהתובעת בנתה את
 18 ביתה בשטח ציבורי שלא כדין, כפי הנטען ע"י התובעים.
 19
 20 17.5 אין מחלוקת על כך שביתה של התובעת או חלק ממנו אכן מופיע בתמונות (סעי'
 21 9 תצהיר התובעים; סעי' 19 תצהיר הנתבע), ברם בתמונות עצמן אין כל סימון
 22 המצביע על ביתה של התובעת או סימון אחר כלשהו (ראו בהקשר זה גם עדותו
 23 של הנתבע בעמ' 12, ש' 13-28).
 24
 25 17.6 הלכה פסוקה היא, שיש להבחין בין פרסום חזית ביתו של אדם, שממילא
 26 חשופה לעיני כל, לבין פרסום פרטים אודות הבית שאינם חשופים –
 27
 28 "פנים ביתו של אדם הוא מבצרו, ובגדריו הוא זכאי לכך כי יניחו אותו
 29 לעצמו. בתוככי ביתו של אדם מממש הוא את זכותו לפרטיות בצורה
 30 המובהקת ביותר. לפיכך, לאדם יש ציפייה סבירה כי תמונות פנים
 31 ביתו לא יפורסמו לציבור הרחב וללא הסכמתו...
 32 **דין שונה חל על הדמיות חוץ הבית**. ברגיל, חזיתו של בית חשופה
 33 לעוברי אורח. היא מצויה ב"עין הציבור". על כן, **ככל שחזיתו של בית**
 34 **גלויה מן הרחוב**, ברי כי **הצגת תמונתה או הדמייתה, לא תקים כל**
 35 **פגיעה בפרטיות...**

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-06-19357 כמאל ואח' נ' חלבי

1 הזכות לפרטיות אינה נפרשת על מידע שכבר היה מצוי בחזקתו של
2 הציבור, ולפיכך, כאשר מידע מסוים נמצא ממילא במרחב הציבורי –
3 יש מקום לדעה שלפיה הזכות לפרטיות כלל אינה נפגעת"
4 (נע"א 1697/11, א. גוטסמן אדריכלות בע"מ נ' אריה ורדי, בפסקאות
5 15-16; פורסם במאגרים, ההדגשות שלי – ר.ב.).
6

7 17.7 הואיל ומדובר בתמונות שצולמו מהמרחב הציבורי, בהן ניתן לראות – בין
8 היתר – את ביתה של התובעת, כפי שכל עובר אורח יכול לראות בחלפו במקום,
9 אין בפרסום התמונות פגיעה בפרטיות התובעת.
10

11 17.8 התמונות עצמן, כפי עדותו של הנתבע, נלקחו על ידו מאתר GOOGLE MAP,
12 (ראו סעי' 19 בתצהיר הנתבע וכן חקירתו הנגדית בעמ' 12 ש' 21), אשר ממילא
13 נמצא במרחב הציבורי.
14

15 17.9 גם אם ציבור הקוראים, או חלקו, מזהה כי מדובר בביתה של התובעת, הרי
16 בנסיבות כמתואר לעיל, אף בשים לב שמדובר בנושא שיש בו עניין ציבורי,
17 הדברים אינם עולים כדי פגיעה בפרטיותה.
18

19 17.10 מכתב המהנדסת אמנם מוען לתובעת בלבד, ברם אין מדובר בו רק בענייניה
20 הפרטיים של התובעת, אלא מטרת המכתב הינה נושא שיש בו עניין ציבורי
21 מובהק, כפי שהדברים פורטו בהרחבה לעיל.
22

23 18. התוצאה

24
25 אשר על כן, ועל יסוד כל המפורט לעיל, אני דוחה את התביעה.
26

27 בנסיבות העניין, כמובא לעיל (נושא פרסום תגובת התובעים לפרסום השלישי), וחרף
28 התוצאה אליה הגעתי, אני מורה כי כל צד יישא בהוצאותיו.
29

30 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 60 יום.

31
32 ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"ב, 01 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.

33 רויטל באום, שופטת